



ת"פ 44767/09/18 - מדינת ישראל נגד מוסא אבו עאיש

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 44767-09-18 מדינת ישראל נ' אבו עאיש

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוסא אבו עאיש

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם לביטול פסק דין שניתן בעניינו, בהיעדרו, לאחר שלא התייצב לדיון אליו זומן.

2. בעניינו של הנאשם הוגש 30.9.18 כתב אישום, בעקבות הגשת בקשה להישפט.

על פי כתב האישום, ביום 3.2.18 נהג הנאשם ברכב בשטח שמורת הטב "להב צפון" והחנה את הרכב מחוץ לדרכים המסומנות. כתוצאה מכך נרמסה ונפגעה הצמחיה במקום. בהמשך, סירב להוראת פקח להזדהות. הנאשם והאחרים שהיו עמו הבעירו אש במקום ולכלכו את שטח השמורה בפסולת שזרקו.

בגין כך יוחסו לנאשם העבירות הבאות:

איסור הכנסת רכב - עבירה לפי תקנה 5 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), התשל"ט - 1979 (להלן: "התקנות") וסעיף 57 (ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה התשנ"ח - 1998.

אי ציות להוראות - עבירה לפי תקנה 15 לתקנות וסעיף 57 (ב) לחוק גנים לאומיים.

איסור לכלוך והשלכת פסולת - עבירה לפי סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד - 1984.

איסור פגיעה בשמורת טבע - עבירה לפי סעיף 30 (ד) לחוק גנים לאומיים ועבירה לפי סעיף 2 בצירוף סעיף 57 (ב) לחוק גנים לאומיים.

איסור הבערת אש - עבירה לפי סעיף 9 לתקנות בצירוף סעיף 57 (ב) לחוק גנים לאומיים.

3. דיון מענה בכתב האישום נקבע ליום 18.2.19. במועד זה הנאשם לא התייצב לדיון. בהמשך לעתירת ב"כ המאשימה, לאחר שנחה דעתי מעיון במסמכים התומכים בכתב האישום שהוצגו בפניי (ונסרקו לתיק) ובהתאם לאמור בסעיף 240 לחסד"פ, הרשעתי את הנאשם במיוחס לו וגזרתי את דינו.

4. ביום 3.3.19 הוגשה הבקשה שבפניי לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ואלה נימוקיה:

א. הנאשם הגיש בקשה להישפט אך לא קיבל זימון לדיון והודע לו בטלפון ממזכירות בית המשפט שהוטל עליו כפל קנס.



ב. הנאשם אינו יודע מדוע קיבל דו"ח ולדבריו [הטעויות במקור], ביום האירוע הגיע ליום כיף עם בני משפחתו, נכנסו לטבע, ישבו לאכול אוכל שהביאו עמם ופתאום קיבל הביתה דו"ח ובמקום לא שלט האוסר על הכניסה.

5. לאחר שעיינתי בתיק ובנימוקי הבקשה אני מחליטה לדחות את הבקשה. מהתיק עולה, כי הנאשם זמן דיין לדיון ולא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה. בנוסף שוכנעתי, כי לא נגרם לנאשם במקרה זה עיוות דין כתוצאה מדחיית הבקשה.

זימון הנאשם לדיון

6. עיון בתיק מלמד, כי הנאשם זמן לדיון על פי הכתובת אותה מסר בעת שהגיש בקשה להישפט: שכונה 1 בית 68 בלקיה. אישור המסירה החתום הסרוק בתיק מלמד על המצאת הזימון ביום 14.10.18 בכתובת זו וסומן, כי "בהעדר הנמנע נמסר למי שגר עמו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה".

הנאשם בבקשה אינו מתייחס כלל לעובדה זו מלבד טענה כללית ולאקונית, כי לא הודיעו לו על הדיון. אין די בכך על מנת לסתור את "חזקת המסירה" ועל כן הטענה נדחית.

שאלת עיוות הדין

7. במסגרת הבקשה הנאשם אינו מכחיש את הימצאותו במקום יחד עם בני משפחתו אך טוען כי לא היה שלט האוסר על כך. טענה זו אינה מהווה הגנה מבחינה משפטית, לאור מהות העבירות המיוחסות לנאשם. אך אף מעבר לכך, עוד ביום הדיון הוגשו לתיק צילומים אותם ערך הפקח המתעדים את כלי הרכב בשטח וכן הוגשו צילומי השלטים המוצבים בכניסות לשמורה בצירוף הודעת הפקח בכתב יד כי שלטים אלה היו מוצבים במקום ביום האירוע.

8. משכך, נחה דעתי, כי אין לנאשם הגנה של ממש וכי לא ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מדחיית הבקשה.

9. אציין עוד, כי אין בבקשה כל התייחסות לאמור בכתב האישום, כי הנאשם סירב להוראת הפקח להזדהות בפניו.

10. בעניין זה כבר נפסק:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא [רע"פ 9142/01], ע"ח, על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון...."

...לצערנו, מתקבל הרושם כי הפרקטיקה שנקבעה בעניין איטליא והטילה חובת פירוט ואימות על המבקש ביטול פסק הדין וחובה על בית המשפט לנמק את החלטתו, אינה מקוימת הלכה למעשה, ומן הראוי שבעניין זה יקפידו המעורבים בהליך ואף בתי המשפט, לפעול לפי הכללים האמורים" [ע"פ 4808/08 מ"י נ' שרון מנחם ע"פ 4808/08, פסקה 8, ההדגשות הוספו, ע"ח].



11. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

12. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר ב' תשע"ט, 18 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.